

- आत्मकृत *was man selbst verübt hat, selbstverschuldet*: दुःख R. 2, 46, 23.
 आत्मच्छन्दतीर्थ (आत्मन् - च्छन्द + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz.
 d. Oxf. H. 77, a, 17.
 आत्मज्ञ adj. von selbst entstanden: संवेद्यमानं (so die ed. Bomb.) व-
 कुर्मिर्मोहात्तनुभिरात्मज्ञैः । कोषकार इवात्मानं वेष्टयन्नावबुध्यसे ॥ MBh.
 12, 12449.
 आत्मज्ञ adj. sich selbst kennend MBh. 12, 12440. die Allseele kennend
 Vedāntas. (Allah.) No. 147.
 आत्मज्ञान Selbsterkenntnis Spr. 3688. fg. Kenntniss der Allseele: ए-
 तदेव परं ज्ञानं सदात्मज्ञानमुत्तमम् MBh. 3, 13994. Spr. 1991, v. 1. °प्रति-
 पादन Verz. d. Oxf. H. 224, a, 24. आत्मज्ञानोपदेशप्रकरण n. Titel einer
 Abhandlung HALL 129. °टीका ebend.
 आत्मतत्त्व der richtige Titel des hier genannten Werkes ist आत्म-
 तत्त्वज्ञातिविचार.
 आत्मतत्त्वप्रबोध m. Titel eines Werkes HALL 48.
 आत्मतत्त्वविवेक (आ° + वि°) m. Verz. d. Oxf. H. 243, b, 1. HALL 27.
 81. °कल्पलता 81. °दीधिति 82.
 1. आत्मतत्त्व (आत्मन् + तत्त्व) n. die Pflichten gegen sich selbst MBh.
 13, 1399.
 2. आत्मतत्त्व (wie eben) adj. nur von sich selbst abhängig, einen freien
 Willen habend Buāg. P. 10, 44, 37. 48, 20. — Vgl. स्वतत्त्व.
 आत्मता f. nom. abstr. von आत्मन् Buāg. P. 10, 14, 24. fg.
 आत्मत्याग Verlust des Selbstbewusstseins Suçā. 1, 192, 6. Selbstmord
 Daçak. in Benf. Chr. 189, 9.
 आत्मत्यागिन् (sich selbst nicht schonend, den grössten Gefahren sich
 aussetzend) als Erklärung von तीक्ष्ण H. an. 2, 143. MED. n. 15. Viçva
 bei Uçgval. zu Unādis. 3, 18.
 आत्मत्व n. nom. abstr. von आत्मन् in °ज्ञातिविचार m. Titel eines
 Werkes Verz. d. Oxf. H. 244, b, No. 608. HALL 47.
 आत्मन् 3) als pron. reflex. stets im sg. ohne Rücksicht auf die
 Zahl des Subjects; auf Lobloses bezogen: कलिङ्गगङ्गाशब्दात्मानमर्प-
 यतः Śāh. D. 12, 12. auf das grammatische, nicht auf das logische Sub-
 ject bezogen: मरिष्यन्मरिष्यती । अर्विणा ज्ञानतात्मानं (= देख्म् Schol.)
 प्रज्ञावत्सं निवारिता ॥ Buāg. P. 9, 8, 3. — 3) so v. a. Rumpf WEBER, Nax.
 2, 314. Ind. St. 9, 18, 36. — 6) आत्मतुल्यमुवर्ण Gold im Gewicht des
 eigenen Körpers WEBER, Rāmāt. Up. 356. — 16) abgekürzt so v. a. आ-
 त्मोपनिषद् Verz. d. Oxf. H. 394, b, 3.
 आत्मनिका (von आत्मन्) f. N. pr. einer Tochter Gaurimundā's
 Kathās. 110, 116. 108, 117, wo इहात्मनिका° zu lesen ist.
 आत्मनीन 1) der eigenen Person entsprechend BHATT. 2, 48.
 आत्मनेभाषा, °भाष ist adj. = आत्मनेपदिन्.
 आत्मप (आत्मन् + 2. प) m. Hüter —, Wächter der eigenen Person
 Buāg. P. 10, 13, 30.
 आत्मपुराण (आत्मन् + पु°) n. Titel einer Schrift HALL 18. 116. °दी-
 पिका 116.
 आत्मपूजा (आत्मन् + पू°) f. Eigenlob MBh. 2, 1542. Spr. 2636.
 आत्मप्रकाश (आत्मन् + प्र°) m. Titel eines Commentars zum Viṣṇu-
 purāṇa Verz. d. Oxf. H. 63, a, No. 111.
 V. Theil.

- आत्मप्रतिकृति (आत्मन् + प्र°) f. ein Bild der eigenen Person MBh.
 3, 2222. Verz. d. Oxf. H. 33, b, 16.
 आत्मप्रवाद lies Ausspruch st. Unterhaltung. Nīa. 13, 9 bezeichnet
 आत्मप्रवादः diejenigen, welche den Ātman verkünden; the philosophical
 school Muir, ST. II, 164.
 आत्मप्रशंसिन् (आत्मन् + प्र°) adj. sich selbst lobend, Prahlcr R. 7, 19, 26.
 1. आत्मबोध Erkenntnis der Allseele Vor. 2, 19. als Titel eines Wer-
 kes HALL 105. 106. 112. °प्रकरणाव्याख्या 106.
 आत्मभाव 2) क्वापिवात्मभावं हि चला हि शठबुद्धयः Spr. 4054.
 आत्मम् 4) als Bez. des Liebesgottes (Buāg. P. 11, 26, 14) so v. a. in
 Herzen entstehend; vgl. मनसिज.
 आत्मभूत R. 7, 83, 5.
 आत्ममूर्ति (आत्मन् + मूर्°) adj. dessen Leib die Seele ist WEBER, Rā-
 māt. Up. 296.
 आत्मभरि, नद्यात्मभर्यो भवन्ति सुखिनो भद्रं परार्थेतिषाम् Spr. 1212.
 2983. एकस्यात्मभरित्वेन न चकास्त्येव जीवितम् KATHās. 53, 164.
 आत्मयोग (आत्मन् + योग) m. die Vereinigung mit der Allseele MBh.
 3, 11245.
 आत्मलिङ्गपूजापद्धति f. Titel einer Schrift HALL 132.
 आत्मवचक (आत्मन् + व°) adj. sich selbst betrügend, — um den Lohn
 bringend Buāg. P. 10, 63, 41.
 आत्मवन् Spr. 4004. 4026 (Gegens. दुरात्मन् bösesinnig). 4717.
 आत्मविद् unter den Devatā des SV. Ind. St. 3, 205, a.
 आत्मशंसा (आत्मन् + शं°) f. Eigenlob Spr. 2636, v. 1. (Th. III, S. 378).
 आत्मश्लाघिन् (आत्मन् + श्ला°) adj. sich selbst lobend Buāg. P. 10, 89, 42.
 आत्मसंतान (आत्मन् + सं°) m. Sohn M. 3, 185.
 आत्मसात् 2) sich gleich machen: यानि चिरकालेनापि भूमिरात्मसात्
 करोति sich gleich macht so v. a. in Staub —, in Erde verwandelt KULL.
 zu M. 8, 251. विश्वमात्मसात्कृत्य चात्मभूः so v. a. in sich zurückziehend
 Buāg. P. 12, 4, 4.
 आत्मरुन् 1) a) Buāg. P. 11, 20, 17.
 आत्मानात्मविचार (आत्मन् - अनात्मन् + वि°) m. Titel einer Abhand-
 lung über Geist und Materie HALL 131.
 आत्मानुशासन (आत्मन् + श्र°) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H.
 372, b, No. 270.
 आत्मामिष (आत्मन् + आ°) m. (sc. संधि) ein mit dem Opfer des eige-
 nen Heeres erkaufte Bündnis Kām. Nitīs. 9, 3. 16 (Spr. 5370).
 आत्माराम (आत्मन् + आ°) 1) adj. im eigenen Selbst Freude findend
 Spr. 3313. Buāg. P. 10, 73, 23. 83, 39. — 2) m. N. pr. eines Autors Verz.
 d. Oxf. H. 233, b, No. 566.
 आत्मेच्छा (आत्मन् + ई°) f. ein Verlangen nach der Allseele Spr. 2894.
 आत्मोपदेश (आत्मन् + उ°) m. Titel einer Schrift HALL 8. 111. °वि-
 धि 111.
 आत्म्य Nebenform zu आत्म्य in einer Legende TBh. 3, 2, 11.
 आत्यक्तिक füge noch vollständig, absolut hinzu. तेम Buāg. P. 11, 2, 30.
 संज्ञव 12, 4, 33. लय 37. SARVADARÇANAS. 116, 8. 14. 119, 3. 180, 4. Davon
 nom. abstr. °त्व n. 116, 8.
 आत्र n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 205, a.